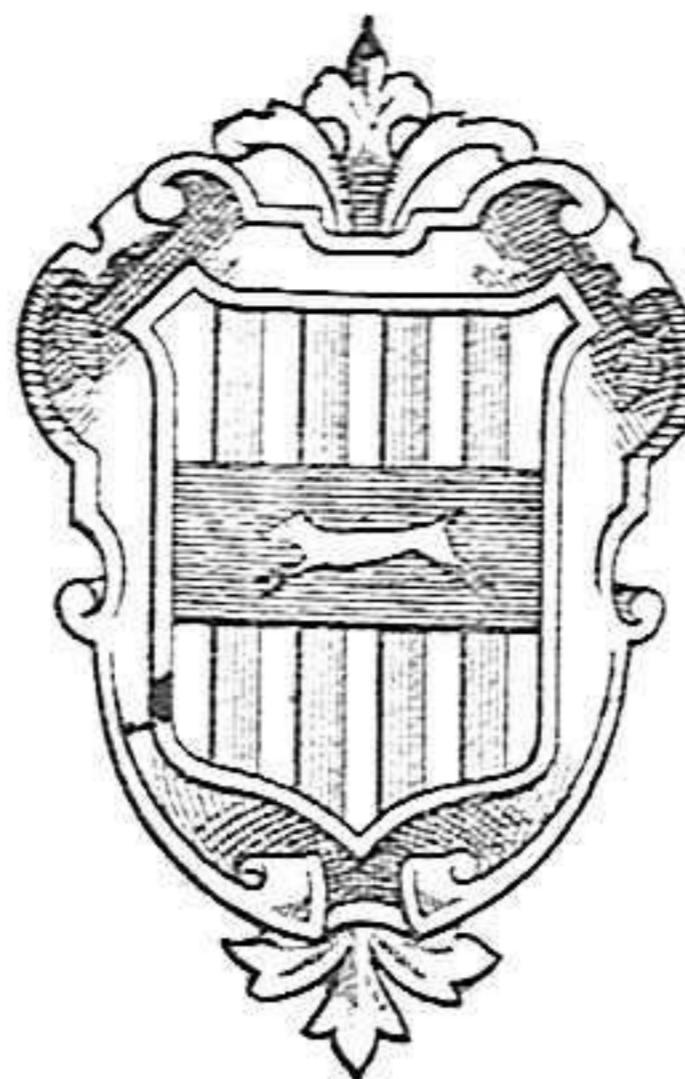

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Marta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 26 DE AGOST DE 1916

Núm. 87

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Sobre el proyecte de monument al Bisbe Dr. Campins

Felicíssima del tot trobàm l'idea de D. Francesc Castaño, exposada en «La Almudaina» del 12 del corrent, sobre l'aixecar un monument al Bisbe, de grata memòria, Dr. Campins, com a medi, encara que pobre, de saldar el deute que amb ell te contret el poble mallorquí, per les obres colossa's de ampliació i exornació del Santuari de Lluch.

Es d'esperar que tots els pobles de l'Illa sabràn secundar el nobilíssim desig d'aquest senyor, patrocinat ja avui decididament per l'Il·lustríssim Capítol Catedral.

N'hi ha perque dir que «La Veu d'Inca» s'adhereix de cor al proyecte, i que en les seves columnes, recullirà els entusiasmes que al entorn d'ell es despertin en nostra ciutat.

Perque a part i tot dels motius especials, que fan al sabi prelat Dr. Campins acreedor a tal distinció en lo pertanyent a la seva gestió en les obres de Lluch, sempre tendrà justificació el proyecte, tenguent en compte el seu Pontificat gloriósissim.

I si ès ver, com així ès efectivament, que uns dels més nobles sentiments de l'ànima dels pobles ès la veneració an els grans homos, que per les seves obres, s'han fet dignes de la gratitud dels seus conciutadans; i si ès ver també, que constitueix, pels mateixos pobles, un gran timbre d'honor el conservar illes, imborrable, l'amor an aquells que amb lo seu geni i amb la seva influència han contribuit a enaltir la seva patria; ¿de qui millor que del Bisbe Campins se podrà dir que tenga ben merescut un monument; i qui negarà que això ha de ser el medi més fàcil d'exteriorizar-li l'amor que li professen els que foren els seus diòcessans?

No hi ha perque recordar una per una totes les seves obres gloriose ni tots els seus mèrits: viven encara massa arrelats en nostra memòria.

Però si hem de recordar solsament quelcom de la seva gestió en Lluch.

Lluch ès la Casa pairal dels fills de Mallorca. Nostra Moreneta, Patrona de l'Illa, volgué colocar son reyal trone en mig d'aquells altius penyalets; i per Eila desde Lluch brollen rius de gracia, de consol i de benvaneança, que reguen abundantement tota la

terra mallorquina... Lluch ès, doncs, el cor de Mallorca.

I ningú com el Dr. Campins e-hu comprengué millor. Per això abocà allà dalt, a mans plenes, els caudals del seu enginy i de la seva llarguesa per convertir en Palau suntuósissim aquell Santuari a on e-hi acudeixen els fills de nostra terra a cercar refrigeri pel cos i per l'ànima. Es ès dir, que convidant-mos a pujar a Lluch a admirar més sovint les belleses que hi deixà la seva munificència, mos ha fet més mallorquins...

I per això, en lloc com a Lluch pot aixecar-se més apropiadament el monument al Bisbe Campins; perque en lloc com a Lluch se recorden més de sopte les virtuts, el talent, la sàbia direcció d'aquell gran Prelat. Les parets i murs riquíssims del Santuari, el gran Rosari monumental, la Consagració solemne de la Basílica... tot mos parla del gran Bisbe. Però si tot això mantén clar i brillant el seu recorrt, per tots venerat, en aquelles montanyes benedites, més que en lloc; no obstant, la figura egregia del sabi Prelat corre el perill de quedar com a esfumada en mig del nimbe mateix dels seus resplandors; i això més que per noltros, per les generacions esdevenidores. Per tant, i com més prest millor, mos toca a tots el donar plasticitat, per eterna memòria, a la figura del qui fonc nostre Pare benvolgut, per evitar així que caigui massa prest en oblit.

Lluch encara no conté cap monument a persona determinada. Just ès que el primer siga el del Dr. Campins que anticipadament n'aixecà allà per noltros un de més colossal.

Aixecant a Lluch un monument al Bisbe Campins, no mereixerem de l'Historia el dictat d'ingrats, ni donarem lloc a que s'enveesqui el més mínim rastre de grandesa que rodetja i rodetjarà sempre a la personalitat d'aquell, que per tant de conceptes fonc un gran Bisbe de l'Iglésia de Mallorca.

Les demostracions de gratitud s'imposen sempre. Ademés elles honren an els pobles que les manifesten.

I en casos com el que mos ocupa, honren tant al enaltit com an els enalitidors...

J. A. Pvre.

Inca 25 - 8 - 16.

Crepúsculo de agosto

Del sofocante dia cansado el horizonte,
al Sol que declinaba con pompa festejó;
y aun hay velos de púrpura tendidos en el monte
por donde aquel tirano sublime se ocultó.

¡Hora suave! En calma todo otra vez respira:
las plantas se transmiten un ósculo de paz;
recógense las aves; y fresca el aura gira,
desparramando esencia de ensueños y solaz.

En tanto que á poniente se esfuma y descolora
el último celaje con blanda lentitud,
allá á levante surge como nocturna aurora,
y asoma ya la luna su roja plenitud.

La noche, penetrada de luminosos rastros,
un velo de penumbra tan sólo va á tender:
sin enlutuar la tierra, va á descubrir los astros,
que el héspero radiante ya invita á parecer

De su labor regresan cansados jornaleros,
al fin seca la frente del improbo sudor.
Ganado que rezoza, por campos y senderos,
á los nocturnos pastos conduce ya el pastor

Esquilas y balidos resuenan vagamente;
se pierde en las colinas el rústico cantar;
lejano suena el Angelus; y flota en el ambiente
arcana melodía que el alma hace vibrar.

Cual bálsamo compuesto de llanto y ambrosía,
derrámase en la mente, ungiendo el corazón...
Y surgen los recuerdos de fiel melancolía,
y vuela al éter pálido la vaga aspiración

• • • • •
¡Hora de amor, de anhelos, memorias y plegaria,
que en plácido delirio envuelves tierra y mar,
cuán dulce es en la abierta campiña solitaria,
al roce de tus alas, sentir y meditar!

MIGUEL COSTA, Pbro.

Les associacions catalanistes

Pot dir-se que de bell principi les associacions catalanistes s'establiren sense cap fi substancial. A cada poble hi havia una dotzena de joves de cap calent i de bon cor, aimants de la terra, que's cansaven de dir mal de Felip V sense que ningú els escoltés. Se reunien i formaven societat per poder parlar de ses fal·leres. El fi principal a l'associar-se fou la xarrameca. A això s'hi pot afegir un xic de vici, el prendre cafè, el tresillo, una mica de teatre, un ball de festa major, i vetaquí l'associació catalanista

feta: cada cinc o sis anys un meeting amb paraules gruixudes, cridant fort contra els castellans, i ja tenim Catalunya salvada.

Siguen benèvols i no critiquem massa aquest jovent, per una cosa o altra s'havia de començar, i gent hi ha que no fan ni això; mes és hora que's vegi ont han d'anar a parar nostres associacions, per sort ben nombroses.

Ni el xerrar, ni el cafè, ni el tresillo és cap fi social. Aquestes associacions o han de morir o han de treballar: si en poden fer-ne coses!

Podem propagar cançons patriòtiques, jocs i balls catalans, desterrant lo foraster, que sol ser tonto i inmoral i contra el nostre esperit.

Poden protegir associacions infantils en son propi hostatge.

Podem promoure excursions pels pobles de la encontra, que és cosa que fa créixer l'amor al terra, bé sia amb la excusa de conferencies agrícoles o polítiques o de visitar a altra associació comarcana.

Poden formar un cens d'electors i comptar els vots.

Poden repartir fulletes de propaganda.

I més que rès: poden fundar escoles de pàrvuls o escoles elementals que siguin verament catalanes i planter de bons fills de Catalunya.

Poren també tenir escoles de nit per als qui volen instruir-se i feren de treballar de dia.

Podem també federar-se les associacions d'una mateixa comarca per a l'establiment de col·legis de segona ensenyança i d'ensenyanças especials (agrícola o mercantil).

Hi ha exemples per imitar: el Centre Autonomista de Dèpendents de Comerç de Barcelona ha fundat les escoles mercantils catalanes, amb ensenyança de català, francès, anglès, alemany, aritmètica, càcul, tenedúria, caligrafia, taquigrafia, geografia, drets i devers del ciutadà etc. Les escoles del districte segon de Barcelona tenen ensenyança de pàrvuls, elemental, de textil mecànic per a obrers, conferencies d'higiene, etc. Els Estudis Universitaris Catalans tenen càtedres de Dret civil català, història, Literatura catalana i Economia social; alguns col·legis particulars han establert la ensenyança del català.

Aquesta missió d'ensenyar i educar és la més escaient de totes per a les societats catalanistes, i son efecte és com el de les pluges suaus i seguides, que assaonen millor la terra que les passatges tronades de l'Istiu.

JAUME RAVENTÓS.

(*De Proses de Bon Seny*)

Soliloquio de un artrítico. ¿Que será que desde que tomo la «Piperazina Dr. Grau» me encuentro totalmente aliviado del agudo artritismo que tanto me molestaba viéndome totalmente curado? Es que dicho medicamento es el mejor disolvente del ácido úrico.

FLORS I ROUADA

¡Que belles son les flors
la matinada
brufades de perfums
i de roada.

L'encant son dels jardins
i de la vida
daurades p'el bell sol
a la sortida.

D'abelles cercant mel
en revoltades
d'hermosos papallons
tot coronades.

A voltes també auells
en ses branquetes
removen son fullàm
amb ses aletes.

Per més que amb lo seu vol
ja la roada
de fulles i de flors
queda espolsada.

I encare que sens rou
estiguén elles,
per mi totes les flors
sempre son belles.

M. G. I. B.

De «El Sóller»

Auxilios a los que reciben descargas eléctricas

A medida que avanzan las aplicaciones de la electricidad, tanto los obreros como los particulares están más prevenidos de los riesgos y en consecuencia, adoptan más precauciones para evitar los accidentes; pero con todo esto, el peligro siempre existe, y por lo tanto importa saber cuales son los auxilios que deben prestarse inmediatamente a las víctimas.

Cuando una persona sea atacada por la caída o el contacto de un hilo eléctrico, los presentes, no deben en ningún caso tocar el hilo eléctrico con las manos.

Debe separarse la víctima del contacto con el hilo lo más pronto posible, sirviéndose al efecto de un pedazo de madera seca, como un bastón o un palo, y esto debe hacerse con grandes precauciones, y con el mismo trozo de madera se separará el hilo si molesta para la circulación.

Enseguida, sin pérdida de tiempo debe darse aviso a la estación o central eléctrica para que se corte la corriente y a la respectiva autoridad requiriendo la presencia de un médico.

Mientras llega el médico, los presentes deben auxiliar a la víctima, procediendo como se indica enseguida; se transporta al

• La grossera cançó «Ton pare no té nas» i moltes altres inmorals i aigüenteres se canten amb la preciosa música de la poesia ¡Que belles son les flors! la que donam aquí, perque la canti la gent del bon gust i de cultura.—N. del A.

paciente a alguna distancia del sitio del accidente, se le descubre el cuello y el pecho, y se provoca el retorno de la respiración practicando la tracción rítmica de la lengua o a la respiración artificial o ambas cosas a la vez si es posible.

La operación debe empezar sin pérdida de tiempo, y para esto, se acuesta al individuo de espalda, con la cabeza un poco vuelta hacia un lado, se abren las mandíbulas, separándolas con fuerza si están cerradas; se coge la lengua entre el pulgar y el índice con un pañuelo o un lienzo cualquiera; se tira con fuerza de la lengua haciéndola salir de la boca proximamente veinte veces por minuto, sin temor de tirar demasiado fuerte; es necesario que en cada tracción, estando las mandíbulas bien abiertas, la lengua salga completamente de la boca. La maniobra de la tracción de la lengua debe continuar con persistencia durante una hora por lo menos.

La aparición del hipo o del vómito es un signo favorable; si se produce, será preciso continuar todavía por largo tiempo la tracción de la lengua.

Para practicar la respiración artificial, se coloca al paciente de espalda, con los hombros ligeramente levantados, la boca abierta, la lengua bien tirante, y enseguida se emplean los dos métodos siguientes:

Primer: se toman los brazos del enfermo a la altura de los codos, apoyándoles fuertemente en las paredes del pecho, enseguida se separan y se llevan arriba de la cabeza, describiendo un arco de círculo, y se vuelven enseguida a la posición primitiva haciendo presión con ellos en las paredes del pecho. Estos movimientos deben repetirse veinte veces por minuto, continuándolos hasta el restablecimiento de la respiración natural.

Segundo: Aplicar energicamente las manos del paciente de plano sobre la parte inferior y lateral del torax ejerciendo una fuerte presión y largarlas enseguida. Estos movimientos se repetirán proximamente veinte veces por minuto y continuarán hasta restablecer la respiración natural como en los casos anteriores.

SEBASTIÁN GELABERT.

Inca 10 agosto 1916.

Garbes y gavelles

Coronament de la Verge del Queralt

La Mare de Déu del Queralt, (pedra roca-alt), té el seu santuari al cim de la muntanya, que és un dels més bellesguard de Catalunya a redós de la qual està la ciutat de Berga. Els bergadans, no sols de la ciutat, sinó de tota la comarca del Bergadà, tenen a la Nuestra Señora del Queralt una gran veneració i estan preparant una grandiosa apoteosi amb motiu del coronament canònic de la vella i venerada imatge, i organisen solemnis festes a les quals són invitats des de les persones reials fins el més modest i humil camperol.

En representació dels Reis d'Espanya hi assistirà la Infanta Isabel i l'acompanyaran distingides

personalitats, entre les quals hi haurà les primeres autoritats de Catalunya.

La ciutat de Berga ha publicat el programa de les extraordinaries festes que's donaran des del 26 d'agost al 4 de setembre.

La situació d'Irlanda

La situació d'Irlanda queda caracterizada pel fet de que alguns millars de persones són a la presó i que en el país s'han organitzat campaments penitenciaris on hi ha internats els empleats, els sacerdots i les dones de idees nacionalistes. Al campament de Tipperary hi ha 60 internats i se sab que els centenars d'inglesos tracten els Irlandesos pitjor que si fossin presoners de guerra, estant-los prohibida tota comunicació per escrit amb la seva família. Els que han renegat de les seves idees favorables a la independència d'Irlanda, han estat lliberats, prohibint-los fer esment de que han estat lliberats per aquest motiu i han de presentar-se cada setmana a la policia.

Or

El banc d'Espanya persisteix en la seva política de comprar or, aprofitant per això totes les circumstàncies favorables que li ofereix el mercat.

Durant la setmana passada entraren a les caixes del dit establiment 20 i tants milions de pessetes de metall groc adquirit recentment.

El submarí «Isaac Peral»

El submarí construit als Estats Units per a Espanya, que té per nom «Isaac Peral», està verificant les proves reglamentaries i es creu que aquestes acabaran en l'última decena del mes actual.

De resultar les dites proves satisfactories, el nou vaixell serà admès per la nostra nació i seguidament vindrà a Espanya des de Newport, que és on es troba, fent escala únicament a les Bermudas.

Aquest submarí té ja tota la dotació espanyola, per a fer amb ella son primer viatge, i el manarà el capità de corbeta senyor Carranza.

Es diu que no vendrà escoltat per cap vaixell de la nostra flota.

Per la llengua catalana

El Consell de la Mancomunitat de Barcelona ha designat una ponència que estudii la manera d'accidir a la petició de l'Associació de Metges de llengua catalana encaminada a que la Mancomunitat cooperi a la organització del II Congrés que prepara aquella associació per a l'any 1917.

Emigrants a França

Llegim a la premsa del Migdia de França que els jornalers espanyols ocupats en feines agrícoles projecten demanar, per la collita dels raïms, el mateix jornal que guanyen els obrers francesos.

El subprefecte de Beziers ha fet públic que tot obrer estranger que reclami més jornal del fixat en el contracte de treball, serà immediatament conduït a la frontera.

La Lliga de neutrals

Les aliances econòmiques que per a després de la guerra s'estan forjant entre els països d'ambdós grups contendents, han fet preveure a les nacions neutrals d'Europa la crítica situació en que el seu comerç va a trobar-se a partir del dia que la pau sigui un fet, per causa dels pactes proteccionistes que indubtablement es firmaran al fi de, els avui units per la guerra, disfrutar de les mútues ventatges d'un acord duaner.

En evitació dels perills econòmics que davant de dos grans grups comercials implica l'aïllament d'un poble, es tracta de celebrar proximament a

Ginebra un Congrés en el qual els representants de Suïssa i les nacions neutrals del Nord formulin les bases d'una futura aliança entre ells, formant una «Lliga de Neutrals», protectora dels interessos financers i mercantils dels seus components.

Considerant el Centre Cotoner de Barcelona d'ineludible necessitat ocupa Espanya el lloc que per dret li correspon en el projectat Congrés, per a eludir els irreparables perjudicis que la seva inacció hauria de reportar-li, s'ha dirigit al ministre d'Estat manifestant-ho així i exposant el seu criteri de que el nostre país estigui representat en les conferències preliminars de l'acord.

Un reclutador d'obrers

A Barcelona la brigada de policia especial de socialisme i anarquisme, rebé ordres de averiguar qui o quins són els que es dediquen a reclutar obrers i fer-los passar clandestinament a França.

Després de les degudes pesquises i averiguacions, va ser detingut a l'estació del Nord un tal Angel Mir Santamaría, en el moment en què entrava acompañat de set obrers als quals havia enganyat amb falses promeses a fi de fer-los anar a treballar a França sense passaports ni contracte de treball, ni res.

El reclutador va ser posat a disposició del jutjat.

No cal dir que els obrers no varen partir.

Es senyalen alguns llocs de la frontera com els punts per on solem passar els obrers que són extrets fraudulentment.

Alerta obrers inquerols, que vos na valeu anar a França, posau els peus plans.

Les películes detectives

Salamanca —Un retgidor ha denunciat an el Batle l'existència d'una colla de bargantells, alguns de 15 anys, que aluecionats per les películes detectives i la lectura d'assumts d'aquesta índola havien constituir un bando que tenia alguns llocs de reunió.

Aquests atrots varen escriure a una persona exigint-li l'entrega d'una cantitat. El Batle donà ordre per a disoldre la partida.

Si que hu ès tirós

Divendres de la setmana passada l'Emperador d'Austria cumplí vuitanta sis anys i en fa xixanta vuit que ès Emperador.

¡Això es ja diu curar i esser tirós! Se veu que les malalties fan feixida contra ell i que ès més valent que no elles.

Sobre tot, demanam a Déu que visca encara i reini molts d'anys! tots es que convenga i Déu vulga! Amén.

Després de tot, aquest Emperador sempre ès estat un bon catòlic i no s'èst perdut per ell si dins Austria no s'èst fet tot es bé possible.

Es seu fervor religiós i la seua resolta actitud a favor de sa Religió i del Papa li han valgut molts de disgusts i de conflictes, però sempre Déu l'ha protegit.

DE MALLORCA

Donatiu important a la Biblioteca Bisbal de Mallorca

Accedint a una senzilla insinuació de l'H. Sr. Vicari Capitular d'aquesta Diòcesis, *L'Institut de Ciències, l'Institut d'Arqueologia i Història i l'Institut de la llengua catalana* que componen i constitueixen *L'Institut d'Estudis Catalans* creat i sostengut per la Exma. Diputació i l'Exm. Ajuntament de Barcelona, acordaren fa algunes setmanes fer un donatiu a la Biblioteca del Palau de totes les obres que

cada una d'aqueües corporacions duen publicades o estan publicant. Aquestes obres ja són estades remeses a la Biblioteca Bisbal formant una col·lecció ben hermosa i de molt de valor.

PUBLICACIONS REBUDES

Hem rebut l'*Anuario Social de España*. Año I. 1915-1916. Es un llibre de més de 300 planes que honra a la gran associació espanyola *Acción Social Popular* i el personal selectíssim que tant activament treballa en la seva oficina central.

Si d'alguna obra es pot dir amb justícia que a vengut a omplir un buit, ès en aquest cas.

Es dessitjava en Espanya una *Guia iridicadora*, un verdader *Baedeker Social*, un manual pràctic que mostra al públic la rica mina de institucions socials-catòliques i les darreres passes del socialisme i sindicalisme. An aquest *anuari* se fa d'una manera completíssima, ja que comprèn tres parts, recopilant lleis, RR. DD., RR. OO. etc.; Debats parlamentaris, treballs del Institut de Reformes socials, Documents eclesiàstics socials, Notes crítiques i orientacions, Informacions i estadístiques, Anomalidat en el treball, Actes Socials, Llibres i follets socials, Publicacions periòdiques socials, Articles socials i censos personal.

Basta per això donar una idea de lo indispensable que ès aquest llibre an els amos, obrers, sacerdots, missers i sociòlegs i, en general, a tots els amadors de la cultura social espanyola.

El Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana publica en el número corresponent de juliol-agost el següent sumari: La qüestió de la llengua catalana a les Corts.—Parla En Cambó.—El primer assalt.—¿Mariano, Marià o Marià?—Nissaga dels mots «al·lot» «al·lota».—El vocabulari del «Blanquerna»—Notes Dialectals—Sapigau-ho.

A NOSTROS SUSCRIPTORS

La causa del retrassament d'aquest número es degut a que esperàvem una remesa de paper que tenia que arribar; més veent que seguia la tardança l'hem fet amb altre paper que hem hagut de posar de mida.

Mos ho dispensin nostros lectors.

CASA VENAL. An el carrer del Miseri número 1, n'hi ha una. A l'imprenta de la Veu informarán.

TEATRO DE INCA.—Se vende una acción por cincuenta duros. Informes en la imprenta de este semanario.

Croníco d'Inca

El Tinent coronell D. Mateu Moranta ha ascendit a Coronell quedant per ara a la escala de reserva fins que li vengui el nou destí.

Lo felicitam pel seu ascensament.

—Es vengut a incorporar-se al regiment d'Inca el Tinent coronell D. Joan Payeras, conegut an aquesta localitat per haver-hi passat llarga temporada en la seva joventut, i esser-hi casat amb D.ª Francisca Alzina, al cel sia, germana de Mossen Domingo del mateix llinatge.

—Divendres dematinada D. Antoni Genestra, Escolà de la parroquia, tengué un còlic tant fort que creien que passava. Venturosament s'ha restablert aviat i ja comença aixecar-se. Ens alegràm de veres.

—San Bernat enguany ha fet fallida; diuen que es frare heu apaigat i la calorada que està fent aquests dies és tant grossa que mos fa suar l'ossa i tot.

—Amb aquesta calor a Inca se estan morint bastants de porcs, que ve esser un altre plaga de les moltes que estan patint. Deu tengut missericordia de nosaltres.

—L'amic D. Antoni Adrover carrer de la Fortuna, 3, Inca, ès estat nomenat corresponent per a la venta i camyi del Cupón Positiu.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostre mercat

Bessó	a	88'00	el quintá
Blat	a	20'50	la cortera
Xexa	a	21'00	id.
Sivada	a	09'50	id.
Id. forastera	a	09'00	id.
Ordi	a	11'50	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Faves pera cuinar	a	25'00	id.
id. ordinarias	a	21'00	id.
id. per bestiá	a	20'00	id.
Blat de les Índies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	43'00	id.
Id. Blanques	a	41'50	id.
Siurons	a	37'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	08'00	

NOSTROS AMICS DIFUNTS

Ha mort a Binisalem el Pare de nostre amic i Rector de Bunyola, Mossen Nicolau Saggesse.

A Seuva, entregà l'ànima al Senyor don Miquel Rotger, Bal'e d aquella població que's distingia pel seu catolicisme.

I a Bunyola, a una edat avansadíssima ha passat a millor vida la piedosa padrina materna del Rmt. Superior de Franciscans P. Pere J. Cerdà.

A nostros benvolguts amics Mn. Saggesse, P. Cerdà i ses respectives famílies, com també a la família Rotger de Seuva, enviàm nostre afectuós condol per la pèr-

dua experimentada de sers benvolguts de família, al mateix temps adressàm oracions per l'etern descans de les ànimes d'aquests difunts, que Deu tenga en la gloria.

LLIBRERÍA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Deesses Obzes Rebudes

Sermons panegírics per Mossen Miquel Costa i Llobera. Foment de Piatat Catalana.

Meditaciones sobre la Vida de Nuestro Señor Jesucristo por el R. P. M. Meschler J. S., versión directa del Alemany por D. A. Pont y Lledrà Pbro.

Tomo primero.—I Preexistencia de Jesús, — II Vida temporal de Jesús.

Tomo segundo.—Vida temporal de Jesús (continuación). La vida pública desde la tercera pascua hasta la pasión.

Tomo tercero.—II Vida temporal de Jesús (continuación). La vida dolorosa y muerte de Jesús.—III La vida gloriosa.—La vida mística en la Iglesia.

Santiago Vilella Crespo *Alma en Verso* (Poesías) Un tomo 2 ptas.

Enciclopedia Jurídica Española Apéndice de 1915.—Barcelona Francisco Seix, Editor.

CASAL EN VENTA.—Sa Madona, N'Antonia Alzina de ca'n Campos, té venal sa casa de sa propiedat, de la plassa del Sol, davant sa pescateria.

CARRUATJERÍA.—E-hi ha venals un carro bort i un carretó de 4 seients, tots dos estan en bon estat. En aquesta imprenta en daràn raó.

CASA VENAL.—An el carrer de l'Estació n'hi ha una nova de trinquis amb un gran corral. Informació an aquesta imprenta.

Tip. M. Durán.—Inca.

TALLER DE TAPICERIA

— = DE =

ANTONIO SASTRE

MUEBLAJE, CORTINAJE y TODO lo CONCERNIENTE al RAMO

Trabajos sólidos y garantizados

TRABAJOS, SI ASÍ SE QUIERE, A DOMICILIO DE LOS CLIENTES

Minonas, 16.—Palma de Mallorca

Representante en Inca: JUAN PRATS, Calle General Luque, 66.

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCIÓN DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

y VERANO

■■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■■

Palma